



Het woud van Nismes

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 17 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 58/5-6 (1:20.000)
- ▶ VERTREKpunt: Aan de kapel van Regniessart in de provincie Namen.



Het gehucht Regniessart, een goed bewaard geheim, bestaat uit een twintigtal huizen op een open plek in het immense Forêt de Nismes. Vroeger woonden er houthakkers en boeren, de huidige bewoners zetten zich in voor de bescherming van deze uitzonderlijke omgeving. De huizen en de kapel werden gebouwd met de 'duivelssteen', een steen uit de lokale steengroeve die zo hard is dat men hem niet kan bewerken. De enige weg door het gehucht is moeilijk berijdbaar en voorbehouden voor lokaal verkeer. Ondanks de geringe hoogte van 350 meter valt er in dit gebied relatief snel en veel sneeuw.

De wandeling vertrekt aan de kapel van Regniessart en loopt volledig in het Forêt de Nismes. We raden aan de beschrijving zeer aandachtig te volgen. Buiten het Croix Mattys en de piepkleine houten huisjes van de Baraque du Tilleul en de Baraque du Coq zijn er maar weinig bruikbare oriëntatiepunten onderweg. Een paar keer moet je een beekje oversteken. Alleen bij de oversteek van de Ruisseau de Nouée zou dit bij hoge waterstand problemen kunnen opleveren. Hier werd dan ook een alternatief in de tekst opgenomen.

In Oignies-en-Thiérache, het dichtstbijzijnde dorp, vind je Au Sanglier des Ardennes. Dit restaurant is bekend voor zijn jachtmenu's.

Beschrijving

Eerste stuk: naar de Baraque du Tilleul 5,3km

Rechts van de kapel loop je over het gras naar het bos toe. In het bos neem je een pad naar links. Laat een zijweg rechts liggen en vervolg de vlakke weg langs de bosrand en langs enkele achtertuinen. Op een asfaltwegje ga je even naar links, onmiddellijk erna verlaat je de asfaltweg weer aan de rechterkant en je neemt een kiezelweg die langs een huis loopt. De weg wordt een graspad langs de bosrand. Het pad wordt hol en brengt je bij een berijdbare weg. Je gaat op de berijdbare weg even kort naar links en bij een alleenstaande eik neem je een grasweg aan de rechterkant. De grasweg vertrekt links naast de eik. Deze weg loopt langs de rand van de grote vlakte. Na een kleine halve kilometer komt er van links een grasweg uit een sparrenbos, bij een jagerszit, maar je gaat nog een beetje verder. Als de weg het bos inloopt neem je de eerste zijweg rechts, nog voor een volgende jagerszit.

De weg komt langs de rand van de open vlakte te lopen. Oude stenen langs de weg vertellen dat dit een vroegere grens moet geweest zijn. Vandaag is het grens van de fusiegemeente Viroinval. Drie kilometer lang zal je min of meer deze grens volgen. Wat verder loopt de weg het bos in en daalt af naar een vallei. Beneden ontstaat links een van de bronbeekjes die de stuwdam op de Ri de Rome voeden. Jij gaat op de verharde bosweg even rechtdoor maar, nog voor je de bocht naar links helemaal uit bent, verlaat je de weg reeds: je gaat aan de rechterkant van de weg een pad op. Het pad stijgt en volgt de rand van een sparrenbos. Rechts van de weg zie je een gedenksteen. Je laat bij een grenssteen een zijpad rechts liggen en je gaat altijd rechtdoor, tot je op een asfaltweg uitkomt. Enkele meters voor de asfaltweg is er een weg naar links maar dat is niet de weg die je moet volgen. Ga tot op het asfalt, enkele meters naar links en dan vind je links van de asfaltweg de juiste wandelweg. Het eerste deel van deze weg is misschien moeilijk te zien: hij vertrekt rechts naast een boom met 'W17' erop. De weg loopt min of meer evenwijdig met de asfaltweg. Na 400 meter kom je trouwens weer op de asfaltweg. Volg de asfaltweg even naar links maar let goed op: je moet de weg snel verlaten en een zijpad rechts nemen. Eerst is er een onduidelijke grasweg aan de rechterkant maar het pad dat je moet nemen ligt vlak erna: het vertrekt tussen twee bomen met geverfde merktekens, links staat er onder andere een witte 'T' op een boom. Het pad brengt je snel op een kruispunt bij een verkeersbord met rechts een pad en links een holle weg die naar de asfaltweg leidt: je steekt dit kruispunt over en je gaat rechtdoor. Je ziet nu weer grensstenen langs de weg.

Na 350 meter, bij een sparrenbos, komt er een weg van rechts, jij gaat rechtdoor langs de rand van het sparrenbos. Het is belangrijk om vlak langs de rand van het sparrenbos te blijven stappen. Bij het eind van het sparrenbos moet je immers tussen beuken in dezelfde richting rechtdoor gaan. Snel zie je links een grote open vlakte, de bosweg die je moet volgen loopt nog net in het bos enkele meters van de bosrand verwijderd. Ter hoogte van het einde van de vlakte steek je een bosweg over en een beetje verder sla je rechtsaf op het eerstvolgende kruispunt. Op dit kruispunt loopt een geel bewegwijzerde mountainbikeroute rechtdoor maar jij moet dus naar rechts. De weg loopt in het begin even kort langs een sparrenbos maar buigt dan af naar links. Bij een onduidelijke splitsing ga je rechtdoor, door een sparrenbos. Voorbij het sparrenbos wordt de weg een schitterend pad door bos en dichte begroeiing. Het brengt je na 700 meter op een brede bosweg bij de Baraque du Tilleul, weliswaar een zeer vervallen huisje, maar toch een welkom oriëntatiepunt in dit grote woud. Rechtsaf hier, langs de Baraque.

Tweede stuk: over de Berono heuvel 5km

Je volgt de berijdbare bosweg tot op een asfaltweg, op de plaats 'Taille Gaye'. Steek de asfaltweg over en aan de overkant neem je het linkse pad, een zeer smal pad door dichte begroeiing. Na 500 meter kom je bij het Croix Matthys. Hier ga je rechtdoor en wat verder steek je een grasweg over. Het pad brengt je na een tijd op een bredere bosweg die je naar links volgt. Even verder steek je een berijdbare bosweg over.

Aan de andere kant van de berijdbare bosweg ga je een bosweg op. In een bocht naar links laat je een onduidelijke zijweg rechts liggen. De weg daalt af en loopt dan door een sparrenbos. Na het sparrenbos loopt de weg als grasweg verder door een open vlakte met lage begroeiing. Nadien loopt de weg weer het bos in. De weg begint te dalen. Kijk goed uit naar een dwarspad: dit pad moet je naar rechts inslaan. Bij het begin van dit pad staat een eik met een witte 'T' erop. Het pad daalt stevig af. Je gaat tot helemaal beneden, tot bij een beekje. Steek dit beekje over en ga rechtdoor, steil omhoog. Na de steile helling ga je over een graspad in dezelfde richting verder, nu min of meer vlak. Na een tijdje steek je een

onduidelijke en overgroeide weg over. Bij een brede grasweg, die van rechts komt, ga je rechtdoor. Enkele meters verder draait de brede weg naar links, maar ook hier ga je rechtdoor. Vlak erna kom je op een volgend kruispunt, waar je rechtsaf slaat in een mooi pad. Het pad stijgt, eerst onder beuken en nadien door naaldbos. Na de sparren wordt het pad prachtig hol. Je blijft met het pad verder stijgen. Boven kom je uit op een brede berijdbare bosweg op de plaats Berono. Volg deze berijdbare bosweg naar links.

Na 350 meter kom je op een groot kruispunt. Hier sla je rechtsaf in een bosweg, bewegwijzerd met een rode rechthoek. Ook langs deze weg zie je oude grensstenen. Na 400 meter komt er een zijweg van links maar je gaat rechtdoor. Hier begint een steile afdaling. Een zijpad rechts laat je liggen. Onderweg tekent zich rechts van het pad steeds duidelijker een beekvalleitje af. Bijna beneden, op de plaats waar het pad begint te stijgen, moet je rechtsaf slaan en een zijpad volgen dat vlakbij de beek loopt en nog even verder daalt. Wat verder draait het pad naar links, weg van de beek, en zou je naar een oude steengroeve brengen. Maar onze wandeling gaat niet deze richting uit: in de bocht naar links moet jij het pad verlaten en de andere kant opgaan: je moet hier namelijk rechtsaf slaan, over het beekje, en je volgt een weinig gebruikt en zeer smal pad door begroeiing. Het overgroeide pad loopt eerst vlak in de flank van de vallei, draait dan naar links en begint te dalen. Je loopt langs een modderig everzwijnbad en wat verder sta je voor de Ruisseau de Nouée. Ga door de beek en volg aan de overkant een in onbruik geraakt pad dat naar links draait. Het oude pad is nog slechts een spoor door de dichte begroeiing maar brengt je toch zonder al te veel problemen op de brede bosweg door de vallei. Rechtsaf. Mocht je niet over de beek geraken, kan je de oever over een goede honderd meter naar rechts volgen, tot bij een bosweg, en hier de volgende doorwaadbare plaats proberen. Als het ook hier niet lukt, moet je op je passen terugkeren en via de oude steengroeve een kilometertje om lopen om zo de bosweg door de vallei naar rechts te nemen.

Derde stuk: door de vallei van de Nouée 3,5km

Je volgt dus de bosweg door de vallei en je merkt aan de bewegwijzering dat je hier ook op een pelgrimsroute naar Compostella zit. De weg loopt een eindje van de beek verwijderd en wat hoger dan de beek. Je let niet op zijwegen links. Na een kilometer kom je bij enkele vijvers rechts beneden en bij een doorwaadbare plaats in de beek. Je moet hier verder de beek blijven volgen, stroomopwaarts langs de rechteroever. Om dat pad te vinden, ga je eerst bij de doorwaadbare plaats door de beek en onmiddellijk erna linksaf en wat verder opnieuw door de beek. Is het water te diep, kan je de eerste doorwaadbare plaats rechts laten liggen en links van de beek blijven. In dat geval moet je wel onmiddellijk een rots overwinnen, de bewegwijzering naar Compostella helpt je er over.

Het pad loopt langs de beek in een prachtige omgeving met mooie rotsen. Verderop verwijderd het pad zich van de beek en loopt wat hoger in de flank. Het pad daalt nadien weer af naar de beek. Hier zie je aan de overkant van de beek een sparrenbos. Ter hoogte van het einde van dit sparrenbos moet je het pad verlaten: je neemt een klein zijpad naar rechts dat vertrekt bij een groepje van vier bij elkaar staande beuken. Mocht je dit zijpad in eerste instantie missen, dan merk je dat als het pad naar links een zijvallei inloopt. In dat geval ben je dus te ver en loop je honderd passen terug om het spoor te vinden, dat dan links ligt. Je steekt met het spoor de beek en een zijarm van de beek over en je gaat omhoog door het sparrenbos. Je steekt een in onbruik geraakte holle weg over en je loopt rechtdoor, naast een beekje, tot op een veel gebruikt dwarspad. Dit dwarspad neem je naar links.

Het pad versmalt snel en stijgt schuin in de heuvelflank. Boven laat je een zijpad rechts liggen en je wandelt rechtdoor, nu vlak en hoog in de flank. Het pad loopt door een sparrenbos. Bij een splitsing hou je links, het laagste pad. Links zie je een open plek waar je zometeen langs zal lopen. Wat verder, in een bocht naar links, laat je een zijweg rechts liggen en steek je een beekje over, en je loopt verder langs de bosrand.

Je loopt langs de langwerpige open plek met lage begroeiing. Bij het einde van deze plek ga je rechtdoor het bos in over een brede bosweg. Naast de weg loopt een beekje. Wanneer het beekje zich van de weg verwijderd moet je goed uitkijken: rechts naast de weg staat een groep sparren en hierin moet je de eerste weg naar rechts nemen. Het vertrek van de weg is niet zo duidelijk te zien, maar wat verder in de groep sparren is er nog een tweede weg naar rechts die je ook kan nemen. Waar beide wegen samenkomen, bij het einde van de groep sparren, volg je de holle bosweg. Zo vat je de laatste klim van de wandeling aan.

Vierde stuk: de Baraque du Coq terug naar Regniessart 3km

Na de klim loopt de weg langs een vlakte met jonge boompjes. Wat verder loopt de weg weer het bos in, je laat hier een onduidelijke zijweg links liggen. Wat verder sla je op de splitsing rechtsaf met de brede bosweg door sparren. Bij het eind van de sparren volg je de brede weg verder door een grote open plek in het bos. Waar links van de weg het bos weer begint, sla je rechtsaf in een brede grasweg. Snel steek je een grasweg over en je gaat rechtdoor, een mooi eikenbos in. De weg brengt je op een brede halfverharde bosweg, volg deze naar links. Bijna onmiddellijk sta je bij de Baraque du Coq.

Sla hier linksaf over een brede weg. Je slaat rechtsaf in de eerste zijweg, ofwel twintig meter verder in de tweede, beide wegen komen toch snel samen. Waar beide wegen samenkomen laat je een grasweg links en een holle weg rechts liggen en je gaat rechtdoor. Enkele meters verder laat je nog een andere grasweg links liggen. Je gaat rechtdoor over een breed graspad.

De grasweg eindigt na een halve kilometer, voor sparren, hier sla je linksaf. Wat verder laat je een grasweg rechts liggen en je blijft rechtdoor gaan. Wat verder begint een prachtige afdaling die je weer naar Regniessart brengt.

